

VOOR HET NIEUWE JAAR

Rehabeam bouwt sterkten en dat is zijn recht.

Israël is van hem afgefallen, Juda heeft hij mogen behouden en het is niet meer dan natuurlijk, dat hij nu zijn maatregelen neemt. Voor Israël ligt immers Juda open en bloot.

Niemand had er ooit aan gedacht, dat het tusschen deze beide nog eens op onvrede en strijd zou kunnen uitloopen: nu neemt Rehabeam in allerijl zijn maatregelen.

Nog eens: dat is zijn recht.

Maar lees nu verder.

In den eersten tijd van zijn regeering gaat het nog goed met Rehabeam. Hij voelt zich zoo zwak. Hij weet, dat hij zonder den Heere niets kan. Drie jaren lang wandelt hij in den weg van David en Salomo.

Maar na die drie jaren wordt het anders, en het bijbelsch geschiedverhaal is welsprekend. Het geschiedde nu, als Rehabeam het koninkrijk bevestigd had en sterk geworden was, dat hij meende, het wel zonder God te kunnen stellen.

Als Rehabeam het koninkrijk bevestigd had en sterk geworden was.

Gaat het met ons ook soms niet zoo?

Als we ons zwak voelen en machteloos, dan willen we het nog wel eens van God verwachten. Maar als we ons zelf sterk weten, dan is het anders.

Dat wij ons best doen, om iets te bereiken, wie zal het ons kwalijk nemen?

Dat we werken, om onafhankelijk te zijn en op eigen beenen te staan, wie zal het laken?

't Is maar de vraag *hoe* wij het doen.

De zonde van Rehabeam begon niet, toen hij sterk geworden was, neen, de aanvang werd reeds gemaakt, toen hij nog zwak was en machteloos. Toen hij sterk geworden was kwam de zonde te voorschijn en brak zich baan, maar in kiem was zij al vroeger aanwezig, werkte zij reeds in 't hart van Rehabeam, toen hij bezig was zich sterk te maken.

Niet dat hij zich sterk maakte, was de zonde van Rehabeam, maar dat hij zich sterk maakte om er op te vertrouwen, werd zijn zonde.

En ziedaar zoo vaak ook onze zonde.

Wij werken, wij zwoegen, wij slaven, alsof het van ons afhing, hoe alles gaan zou. En dan ligt in ons werk onze zonde reeds besloten. Neen, we wijken, schijnbaar althans, nog niet van God af, wij hebben Hem nog noodig. Maar diep in ons hart is reeds het voornemen, den Heere te verlaten, als eenmaal de tijd gekomen zal zijn, dat we ons sterk

Rehabeam nu woonde te Jeruzalem; en hij bouwde steden tot vastigheden in Juda.

Het geschiedde nu als Rehabeam het koninkrijk bevestigd had en hij sterk geworden was, dat hij de wet des Heeren verliet en gansch Israël met hem.

2 Kron. 11 : 5 en 2 Kron. 12 : 1.

genoeg wanen. En wij, zwakke menschen, werken dan voort en gunnen ons geen rust, om straks te kunnen bogen op eigen kracht en grootheid.

* * *

Rehabeam had het ook anders kunnen doen. Hij had ook Juda kunnen sterk maken om 's Heeren wil. In Israël had Jerobeam de kalverendienst ingevoerd. Hoe verschrikkelijk als Juda eens mee afweek. Daar in Jeruzalem was de tempel des Heeren. En Rehabeam had zich sterk kunnen maken, om in staat te zijn, den dienst des Heeren ongeschonden te bewaren.

Maar dan had hij toch anders moeten doen. Dan was hij zelf niet sterk en machtig geworden in eigen weg, dan was hij in zichzelf zwak en machteloos gebleven, en hij zou zijn werk enkel en alleen gedaan hebben om 's Heeren wil. Zoo heeft het met hem niet mogen zijn. Toen hij zich sterk en machtig waande, werd hij een dienstknecht, lag hij machteloos neer, gebonden in de boeien der zonde.

En ieder, die zich sterk waant en den Heere niet meer meent noodig te hebben, zal ervaren, dat Rehabeams zonde ook Rehabeams straf met zich brengt. Wat afvalt van den hoogen God, moet vallen.

* * *

Hoe zal het nu met ons gaan in het nieuwe jaar? Dat we ons werk ijverig willen doen, het is ons recht. Nog meer, het is onze plicht. Als we het maar doen om 's Heeren wil.

Laat de geschiedenis van Rehabeam ons mogen waarschuwen. Nooit is hij zóó zwak geweest, als toen hij zich sterk en zeker waande.

Als wij dit jaar ingaan zonder God en zonder gebed en zonder vertrouwen op Hem, dan zal het een onvruchtbaar jaar voor ons zijn. En dan zal ook het werk, dat we dit jaar volbrengen, verbroken worden.

Maar als we met God dit jaar ingaan en doorgaan, dan zal het ons goed zijn. Dan moge smart ons treffen, we zullen op God vertrouwen. Dan zullen we in onze zwakheid roemen.

Wonderlijke tegenstelling. Rehabeam waant zich sterk geworden en zie, hij is zwak. En wij, als wij ons zelf zwak voelen, maar kracht vragen aan Hem, Die kracht geeft, gevoelen ons machtig.

Laat ons dan dit jaar ingaan aan 's Heeren hand en gereed tot Zijn dienst. Dan zal ook aan ons waarheid worden, dat heerlijke woord: Ten dage als ik zal vreezen, zal ik op U vertrouwen.

K.